

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UsII-292/19-5

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sutkinja toga suda Biserke Kalauz, predsjednice vijeća, Slavice Marić-Okičić i Gordane Marušić Babić, članica vijeća, te sudske savjetnice Branke Cvitanović, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Hrvatski Telekom d.d., Roberta Frangeša Mihanovića 9, Zagreb, kojeg zastupa [ ] protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9, Zagreb, radi utvrđivanja infrastrukturnog operatora i visine naknade za pravo puta, uz sudjelovanje zainteresirane osobe Općine Brtonigla, Trg Sv. Zenona 1, koju zastupa odvjetnica [ ] na sjednici vijeća održanoj 30. listopada 2019.

p r e s u d i o j e

I Odbija se tužbeni zahtjev za poništavanje rješenja Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, klasa: UP/I-344-03/18-11/100, urbroj: 376-05-3-19-17 od 19. travnja 2019.

II Nalaže se tužitelju Hrvatski Telekom d.d. Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9, da zainteresiranoj osobi Općini Brtonigla naknadi troškove spora u iznosu od 3.125,00 kn u roku od 60 dana od primitka ove presude.

III Ova presuda će se objaviti u „Narodnim novinama“.

Obrazloženje

Osporenim rješenjem je točkom I izreke, utvrđeno da je tužitelj (dalje: HT), infrastrukturni operator i ima pravo puta na nerazvrstanim cestama Općine Brtonigla navedenim u Odluci Općinskog vijeća Općine Brtonigla o nerazvrstanim cestama na području Općine Brtonigla (klasa: 340-02/12-10/01, urbroj: 2105/04-01-12-2 od 21. veljače 2012. s popisom nerazvrstanih cesta na području Općine Brtonigla i Potvrdi Istarske županije, Općine Brtonigla, Jedinstvenog upravnog odjela (klasa: 700-01/16-10/01, urbroj: 2105/04-04/01-19-35 od 5. travnja 2019.), koje su sastavni dio ovog rješenja, koje nerazvrstane ceste su u vlasništvu Općine Brtonigla i na kojima HT ima izgrađenu elektroničku komunikacijsku infrastrukturu i drugu povezanu opremu (dalje: EKI) prema podacima o EKI navedenim u Elaboratu za pravo puta broj: 10/2018. (dalje: Elaborat), i koje koristi za pristup, postavljanje, korištenje, popravlanje i održavanje svoje EKI. Točkom II izreke utvrđeno je da količinu i vrstu EKI iz točke I ovog rješenja čine trase kabelaške kanalizacije te trase elektroničkih komunikacijskih vodova u zemlji i nadzemnih elektroničkih komunikacijskih vodova navedene u Elaboratu. Točkom III izreke utvrđuje se godišnja naknada za pravo puta za korištenje nekretnina iz ovog rješenja prema površini zemljišta na kojem se nalazi EKI sukladno podacima navedenim u Elaboratu i vrsti zemljišta uz primjenu iznosa naknada i

načina obračuna određenima u članku 6. i 7. stavcima 1., 2., 3., i 4. Pravilnika o potvrdi i naknadi o pravu puta ("Narodne novine", 152/11., 151/14. i 95/17.- dalje: Pravilnik). Točkom IV izreke utvrđuje se da Općina Brtonigla ima pravo na godišnju naknadu za pravo puta za nekretnine iz točke I ovog rješenja od 12. siječnja 2018. Točkom V izreke obvezuje se HT u roku od 8 dana od primitka ovog rješenja napraviti obračun godišnje naknade za pravo puta temeljem parametara iz ovog rješenja te obračun sa svim podacima koji su primijenjeni dostaviti HAKOM-u i Općini Brtonigla. Točkom VI izreke obvezuje se HT u roku od 10 dana od primitka ovog rješenja platiti Općini Brtonigla naknadu za pravo puta iz ovog rješenja za prvu i drugu godinu. Svaka sljedeća godišnja naknada za pravo puta se plaća u roku od 8 dana po isteku razdoblja za koje je naknada plaćena. Točkom VII izreke obvezuje se Općina Brtonigla omogućiti HT-u ostvarivanje prava puta na nekretninama iz ovog rješenja.

Protiv navedenog rješenja tužitelj je podnio tužbu u kojoj osporava rješenje u cijelosti i to zbog bitne povrede pravila postupka, pogrešne primjene materijalnog prava i pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja. Navodi da je tuženik dana 2. studenog 2018. zaprimio zahtjev Općine Brtonigla za utvrđivanje infrastrukturnog operatora za elektroničku komunikacijsku infrastrukturu i drugu povezanu opremu koja je izgrađena na nekretninama u vlasništvu Općine te utvrđivanja visine naknade za pravo puta sukladno članku 5. stavku 1. Pravilnika. Postupajući po zahtjevu tuženik je pokrenuo postupak i donio osporeno rješenje. U tužbenim razlozima navodi da je nadležnost HAKOM-a propisana člankom 12. Zakona o elektroničkim komunikacijama ("Narodne novine" 73/08., 90/11., 133/12., 80/13., 71/14. i 72/17. – dalje ZEK) koji propisuje da je HAKOM nadležan za utvrđivanje infrastrukturnog operatora na općem dobru i nekretninama drugih osoba te utvrđivanje visine naknade za pravo puta. Opisana stvarna nadležnost HAKOM-a propisana je zakonom i ne može se prenijeti na stranke u postupku, a što je HAKOM u osporenom rješenju učinio te je prenio nadležnost donošenja odluke o visini naknade za pravo puta na tužitelja kao infrastrukturnog operatora. Poziva se i na odredbu članka 5. stavka 4. Pravilnika, a kojom je određeno da će HAKOM za razdoblje od zaprimanja zahtjeva, rješenjem utvrditi infrastrukturnog operatora, količinu i vrstu elektroničke komunikacijske infrastrukture koja je izgrađena na nekretninama iz stavka 1. te visinu godišnje naknade za pravo puta. Također navodi odredbu članka 17. stavka 1. i stavka 2. Zakona o općem upravnom postupku ("Narodne novine", 47/09. – dalje: ZUP) koja propisuje da se stvarna i mjesna nadležnost ne mogu mijenjati međusobnim dogovorom javnopravnih tijela, javnopravnih tijela i stranaka ni samih stranaka, a javnopravna tijela su dužna tijekom cijelog postupka po službenoj dužnosti paziti na svoju stvarnu i mjesnu nadležnost. Smatra da je tuženik počinio bitnu povredu odredaba upravnog postupka prenijevši utvrđivanje parametara za utvrđenje naknade za pravo puta na tužitelja kao infrastrukturnog operatora, koji je stranka u postupku, a koje stajalište je zauzeo i Visoki upravni sud Republike Hrvatske u presudama poslovni broj: UsII-234/18 i UsII-321/18. Predlaže tužbeni zahtjev usvojiti i poništiti osporeno rješenje tuženika.

Tuženik u odgovoru na tužbu protivi se svim razlozima tužbe. Smatra da ne postoje zakonske pretpostavke na strani tužitelja za vođenje ovog upravnog spora. Nadalje, navodi da je infrastrukturni operator utvrđen na temelju izjava tužitelja broj: 520/2018 od 5. veljače 2018. i Izvoda iz poslovnih knjiga od 29. siječnja 2018., te da je količina i vrsta elektroničke komunikacijske infrastrukture i druge povezane opreme (dalje: EKI) utvrđena u Elaboratu o pravu puta broj 10/18 i to na svakoj pojedinoj katastarskoj čestici, što je vidljivo iz Tablice 1 koja je sastavni dio Elaborata. Visina naknade za pravo puta je utvrđena na način da je za svaku pojedinu katastarsku česticu na kojoj se nalazi EKI utvrđena vrsta nekretnine, a što je vidljivo iz posjedovnih i vlasničkih listova koji su sastavni dio Elaborata za pravo puta i Tablice 1. Nadalje, iznos naknade i način obračuna naknade za svaku pojedinu vrstu

nekretnine propisani su člankom 6. i člankom 7. stavcima 1., 2., 3. i 4. Pravilnika kako je navedeno u osporenom rješenju. Ističe da su svi parametri za utvrđivanje visine naknade za pravo puta utvrđeni u postupku i navedeni u osporenom rješenju. Dodatno navodi da je tablica iz točke V osporenog rješenja (popunjena sa svim potrebnim podacima i utvrđenim parametrima za obračun), razmijenjena između tužitelja i Općine Brtonigla tijekom postupka što je vidljivo iz spisa. Osim toga ističe da je iz elektroničke poruke tužitelja od 6. svibnja 2019. upućene tuženiku, cit.: „...obavještavamo vas da je HT izvršio obračun godišnje naknade za pravo puta sukladno nalogu i podacima iz tablice naziva „Tablica 1 HAKOM Brtonigla sve obračunska 20190419“ koju je HAKOM dana 29. travnja 2019. dostavio u HT te da godišnja naknada iznosi 60.249,07 kn s početkom plaćanja od 12. siječnja 2018.“, vidljivo da je tuženik sve parametre potrebne za obračun godišnje naknade za pravo puta utvrdio u postupku i odredio osporenim rješenjem, a što je nesporno vidljivo iz spisa i uvida u Tablicu 1. Dalje navodi da je razvidno da se obveza tužitelja da dostavi obračun godišnje naknade za pravo puta tuženiku i Općini dostavlja na temelju parametara koje je utvrdio tuženik osporavanim rješenjem pa se nikako ne može smatrati da je tuženik prenio nadležnost za donošenje odluke o visini naknade za pravo puta, odnosno nadležnost utvrđivanja parametara za pravo puta, na tužitelja. Predlaže odbiti tužbeni zahtjev te ističe da se pri donošenju osporenog rješenja držao stavova suda iznesenih u ranijim presudama kao npr. poslovni broj: UsII-326/18-9, UsII-36/18-5, UsII-173/19-7, UsII-364/18-9 i mnoge druge.

Zainteresirana osoba u ovom upravnom sporu Općina Brtonigla protivi se tužbenom zahtjevu i u bitnom ističe da je pogrešno tužitelj naveo da je tuženik na tužitelja kao infrastrukturnog operatora prenio nadležnost donošenja odluke o visini naknade za pravo puta, ukratko iznosi kronologiju predmetnog postupka te ističe da je tuženik postupio sukladno odredbama ZEK-a i Pravilnika o potvrdi i naknadi o pravu i pritom se poziva na odredbu članka 5. stavak 3., 6. i 7. stavak 1. – 4. Pravilnika koje odredbe citira te smatra da su svi parametri za utvrđivanje visine naknade za pravo puta utvrđeni odredbama Pravilnika, te temeljem dostavljenih podataka i dokumenata od strane tužitelja odnosno sve što je bilo potrebno je bilo utvrđeno u postupku pred tuženikom kao i u osporavanom rješenju tako da su potpuno neosnovani navodi da je tuženik prenio svoju stvarnu nadležnost na tužitelja kao stranka u postupku. Predlaže tužbeni zahtjev odbiti te potražuje trošak upravnog spora.

Tužbeni zahtjev nije osnovan.

Prigovor tuženika da ne postoji aktivna legitimacija na strani tužitelja za vođenje predmetnog upravnog spora nije osnovan. Naime, tužitelj je bio stranka u upravnom postupku te su mu osporenim rješenjem određena prava i obveze stoga kao stranka u upravnom postupku ima pravo sudjelovati u upravnom sporu ako smatra da mu je osporenim rješenjem povrijeđeno kakvo pravo ili mu je naložena kakva obveza (članak 2. ZUS-a). Osim toga i sam tuženik u odgovoru na tužbu tvrdi da tužitelju nisu osporenim rješenjem povrijeđena prava ili pravni interes.

Postupak koji je prethodio upravnom sporu pokrenut je po zahtjevu zainteresirane osobe koja je u smislu članka 28. stavka 6. ZEK-a radi utvrđivanja infrastrukturnog operatora za elektroničku komunikacijsku infrastrukturu koja je izgrađena na općem dobru ili na nekretninama iz članka 27. stavka 1. toga Zakona te utvrđivanje količine i vrste takve infrastrukture i visine naknade za pravo puta.

Postupajući po zahtjevu zainteresirane osobe tuženik je kao nadležno tijelo u smislu članka 12. stavka 1. točke 11. ZEK-a donio osporeno rješenje. Naime, navedenim člankom propisana je nadležnost tuženika za utvrđivanje infrastrukturnog operatora na općem dobru i nekretninama drugih osoba te utvrđivanje visine naknade za pravo puta.

Odredbom članka 29. ZEK-a u stavku 1. je propisano da se za pravo puta na općem dobru na nekretninama iz članka 27. stavka 1. ovog Zakona, plaća naknada za pravo puta iz članka 28., a izračun i visina naknade te način plaćanja naknade propisuju se Pravilnikom koji donosi Vijeće Agencije, pri čemu visina naknade mora predstavljati pravičan razmjer između prava vlasnika nekretnina i interesa operatora elektroničkih komunikacijskih usluga te javnog interesa za razvoj tržišta elektroničkih komunikacija. Prema stavku 2. toga članka naknada za opće dobro i nekretnine u vlasništvu Republike Hrvatske te jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave plaća se godišnje, po četvornom metru zemljišta koje se upotrebljava za elektroničku komunikacijsku infrastrukturu iz članka 27. stavka 5. ovog Zakona, a utvrđuje se jednoznačno za pojedinu vrstu nekretnina ili za opće dobro, na cijelom području Republike Hrvatske.

U provedenom postupku su za rješenje ove upravne stvari utvrđene odlučne činjenice koje među strankama nisu sporne, već je za tužitelja sporno može li tuženik utvrđivanje visine naknade za pravo puta prenijeti na tužitelja i je li time postupio protivno odredbama ZUP-a o stvarnoj nadležnosti, pri čemu se tužitelj poziva na presude ovog Suda u kojima je izraženo stajalište da povreda nadležnosti postoji.

Ocjenjajući provedeni postupak s obzirom na prirodu ove upravne stvari, ovaj Sud nalazi da tuženik nije povrijedio pravila o stvarnoj nadležnosti, već je suprotno stavu tužitelja, u okviru svoje zakonske ovlasti, izrijekom osporenog rješenja pravilno riješio ovu upravnu stvar, jer su u izreci osporenog rješenja dani jasni i konkretni parametri za određivanje i obračun visine naknade za pravo puta za nekretnine koje su predmet ovog postupka, a koji proizlaze iz priloga koji su sastavni dio osporenog rješenja i odredbi članka 7. stavaka 2., 3. i 4. Pravilnika. Navedenom odredbom Pravilnika propisan je način izračuna visine naknade te je dana formula za izračun svake od površina za koju se naknada plaća. Nesporno je da tužitelj raspolaže s podacima o površinama zemljišta potrebnim za pristup, postavljanje, korištenje, popravljavanje i održavanje EKI, za koju je dužan plaćati naknadu, a koje su unesene u Elaborat, koji je sam izradio i koji je sastavni dio osporenog rješenja.

Slijedom toga osporeno rješenje sadrži, nesporno utvrđene nekretnine na kojima se nalazi EKI, a Elaborat koji je sastavni dio rješenja sadrži površine za koje se plaća naknada, dok je formula za izračun dana u podzakonskom propisu, pa je tužitelj obvezan samo izvršiti obračun.

Stoga, prema ocjeni Suda u ovoj upravnoj stvari, s obzirom na narav i vrstu odluke kojom se utvrđuje infrastrukturni operator i utvrđuje naknada za pravo puta za korištenje EKI na nekretninama kojim upravlja ili su u vlasništvu općine, sadržaj izreke osporenog rješenja ima sve elemente na temelju kojih se nedvojbeno može utvrditi i obračunati visina naknade i nije protivan odredbi članka 98. stavka 3. ZUP-a o sadržaju izreke i dostatno određenom izrekom osporenog rješenja nije povrijeđena odredba članka 12. ZEK-a, kao ni odredba članka 17. ZUP-a. Navedeno je u skladu sa Zaključkom donesenim na sjednici svih sudaca Visokog upravnog suda Republike Hrvatske od 17. rujna 2019. broj: Su-479/19-3, prema kojemu u primjeni članka 27. i 28. Zakona o elektroničkim komunikacijama Hrvatska regulatorna agencija za mrežne djelatnosti može rješenjem utvrditi sve parametre za utvrđivanje visine naknade za pravo puta prema podacima o EKI navedenim u elaboratu za pravo puta, koji je sastavni dio rješenja.

Zbog navedenog, valjalo je na temelju odredbe članka 57. stavka 1. ZUS-a odlučiti kao pod točkom I izreke.

Odluka o naknadi troškova spora (točka II izreke) donesena je na temelju odredbe članka 79. stavka 4. ZUS-a i na temelju Tbr. 23. točka 1., Tbr. 42 i Tbr. 50. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" 142/12., 102/14., 118/14.

i 107/15.) tako da zainteresiranoj osobi kao trošak spora priznat trošak zastupanja po odvjetniku za sastav odgovora na tužbu, uvećan za PDV.

Odluka o objavi presude (točka III izreke) donesena je na temelju članka 14. stavka 8. ZEK-a.

U Zagrebu 30. listopada 2019.

Predsjednica vijeća
Biserka Kalauz, v.r.

Za točnost opravka, ovlaštenu službenicu

Tanja Nemčić
Tanja Nemčić